Ч. 217. Середа 17 (4) жовтня 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Державний буджет.

Предложений державній раді буджет доходить так в видатках як і в приходах до двох міліярдів, бо приходи виказують 1,892·5 міліонів корон, а видатки 1,890·8 міліонів. Приходи предложеного міністерством фінансів буджету більші о 70·5 міліонів від приходів попереднього буджету, а видатки о 71·8 міліонів. Внаслідок поліпшеня економічних відносин рік 1905 замкнув ся надвижкою дійстних доходів понад преліміновані о 52 міліонів корон а також сей рік принесе значну надвижку.

II. Міністер фінансів др. Коритовский, предкладаючи буджет палаті послів, вказав на головні єго цифри і заявив, що хоче при тій нагоді дати також образ фінансового і господарского положеня, з котрого можна буде виробити собі поняте о засаді, на якій буджет уложений.

Передусім — сказав п. Міністер — згадаю о підвисшеню видатків о 71·8 міліонів кор. в порівнаню з р. 1906. Щоби зрозуміти се підвисшене видатків, мусимо цофнути ся до р. 1901. В р. 1901 видатки збільшили ся, бо тоді знесено давнійші інвестицийні прелімінарі і вставлено до звичайного буджету видатки, котрі давнійше покривано кредитовими операциями. Анальоґічна причина є також в буджеті предложенім на рік 1907. Кошти збудованя великої зелізниці, як зелізниці альпейскі, або великої реґуляциї рік і каналів, або водних доріг, дальше реорґанізациї армії, котра проковтне 450 міліонів, не можуть бути покриті средствами нормального буджету, хоч би они були не знаю як користні. Хоч для сих цілий мусимо також обтяжити будучність, але по знесеню згаданих інвестицийних прелімінарів лишила ся певна катеґория видатків, котрих покрите в дорозі кредитових операций не можна уважати без закиду. Бо не можна заперечити, що вічне емітоване рент, котрі рік-річно в значних сумах приходять на торг, дає капіталам нагоду до користної льокациї без труду, що єсть дуже великою перешкодою до ужиданя капіталів на рільничі і промислові підприємства. Специяльно у нас, де доси дух підприємчивости ще взагалі не дуже великий і де єсть великий нахил полишати державі журу о працю і зарібок, як найдальше обмежене користаня з державних емісий кредитових видаєсь мені порадною річию, а на мою гадку єсть се одною з найважнійших задач фінансової політики. Однак в послідних роках відносини на жаль не були корнстні і сей крок до санациї нашого буджету не міг бути зроблений. Тепер, здаєсь мені, ті перепони вже поборені і то надію ся на довший час.

Наш промисл зробив в послідних часах величезні поступи. Уживане штучних навозів збільшило ся, продукция піднесла ся у всіх галузях рільництва. До корпстного розвою рільництва причинили ся також дуже добрі в минувших двох роках жнива, і кон'юнктура в торговли деревом, якої доси не було. Вже в минувшім році можна було помітити скріплене руху на поли рільництва, торговлі і промислу. Недовірчивість до нових великих договорів торговельних показала ся неузасадненою. Противно, нові договори торговельні, при рівночасних добрих жнивах в сім і попереднім році, дали нові сильні товчки нашій економічній діяльности. Користний розвій економічний виказує також діяльність австро-угорского банку і висота процентової стопи.

В тих услівях є цілком природною річию, що також в слабо опроцентованих паперах курс слабне і що хвилево упав також курс нашої ренти. Се явище помічує ся всюди і можна ствердити, що наші ренти стратили ще найменше на курсі.

Коли порівнаємо курс державних паперів від початку сего року з курсом державних паперів в цілім сьвіті, переконаємо ся, що анґлійска консоля, французка рента, німецка по-

---

1)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

I.

— Спокій, спокій! — кричав в великій салі розправ судовий возьний, що проходжував ся поміж збентеженими слухачами, котрі живо обговорювали займаючу їх справу в часі, коли трибунал судиїв присяжних удав ся на нараду. Але не легко було завести спокій і лад.

Вкінци повернули панове судиї до салі і заняли свої місця.

З тревожним дожиданєм обернув свій погляд обжалований, чоловік ще молодий, котрого поява робила досить симпатичне вражінє, на своїх судиїв.

Тепер підняв ся президент і проголосив засуд: „Винний!“

По сали проніс ся гомін здивованя, лише в очах одного старого чоловіка заблисло немов би внутрішне вдоволенє і він аж лекше відотхнув.

— Алексію Лінер — говорив президент — вам доказано намір убитя Бенна Гомера; колиб сьвідок, пані Бльокс, не була вас прихопила на учинку, то той старець був би може нині не жив, бо ви по першім вистрілі, який вам не удав ся, вистрілили ще раз. Із всього виходить, що ви добре обдумали свій намір. В виду того трибунал не увзгляднюючи лагодячих обставин, засудив вас на двайцять літ примусових робіт.

При тих словах обжалований зі страхом підкинув ся, єго лице побіліло і він голосно розплакавшись, скрикнув:

— Двайцять літ, Боже великий — двайцять літ! І за нічо!

Відтак упав мов зімлілий на лавку.

По кількох формальностях розправа скінчила ся і засудженого відведено під сильною сторожию; але заки він ще вийшов з салі, обернув ся ще раз і відозвав ся сильним голосом до старого чоловіка: — Я невинний, але ми ще не покінчили з собою; коли колись вийду на волю, почислимо ся з собою!“

Старий закрив лице рукою і не сьмів подивити ся.

II.

Як далеко око сягало, розпростирала ся мрака, густа, непроглядна мрака над пустою околицею.

— Ступай, наперед! — кричало кількох дозорців вязнів до громадки арештантів, котрих мали відвести до їх келій.

Арештанти приостали кілька кроків позаду; они мали очивидячки намір оперти ся приказови.

Дозорці ставали нетерпеливійші і повтаряли команду приказуючим тоном.

Нараз скрикнув один з арештантів — найбільший зпоміж всіх — грімким голосом:

— Хто має відвагу утікати зі мною?

— Я іду разом, і я, і я — роздало ся з усіх сторін.

— Стійте, або я стріляю — крикнув старший дозорець, котрий задержав ся, між тим як прочі дозорці пішли наперед зількома арештантами.

— Скоро, скоро — повтаряв перший арештант і хотів попри дозорця перебігти.

Той вистрілив, але куля хибила; в одній хвили арештанти вирвали єму карабін і всьо кинуло ся на него.

— Бийте єго! — кричали дикі злочинці. Лиш один арештант, котрий не брав участи в нападі, відозвав ся:

— Не встидаєте ся убивати безоружного чоловіка?

— Коли не замовчиш, ти шпіґуне — крикнув великий арештант — будеш мати зі мною до діла — і кинув ся на него.

Завзято бороли ся оба, бороли ся на жите і смерть і коли-б прочі дозорці були не поспішили на поміч, був би провідник ворохобників побідив.

Але ще в послідній хвили ударив він свого противника так сильно по голові, що той упав закровавлений на землю побіч дозорця, котрого так хоробро боронив.

На щасте бунт вскорі здавлено і недопущено до утечи вязнів. І рани обох оборонців ладу показали ся легкими.

— Хто був той хоробрий чоловік, що так відважно нас боронив? — спитав найстарший дозорець другого.

— Ах, то той тихий, пильний чоловік, ч. 486; я був би не надіяв ся по нім тілько відваги.

зичка державна і пруські консолї упали більше ніж о 3 процент, коли у нас ріжниця в курсї ренти була 1 процент. Се є потїшаючий симптом для нашої ситуациї економічної. Живий поступ промисловий у нас єсть наслїдком кон'юнктур в Анґлії, Америцї і Німеччинї і наслїдком більшої сили консумцийної населеня Австриї.

Дальше вказує п. Міністер на більшу продукцию зелїза і угля, на збільшений вивіз специяльно до Італії і Румунії і на великий експорт нашої стали до всїх инших країв. Цукровий промисл мав в р. 1905 найбільший простір управи, а також консумция цукру значно змогла ся, що треба приписати користному дїланю брюксельскої конвенциї і тїй обставинї, що більші зарібки і більша нагода до зарібків поліпшили житєві відносини широких мас населеня, що і для краєвої консумциї цукру мало значінє. Також вивіз цукру сильно розвинув ся специяльно на Всхід. Заворушеня на Кубі також користно вплинули на наш цукровий промисл. Великий поступ в цукровім промислї мусить також вплинути користно на наше рільництво.

Найбільшим розвоєм тїшить ся ткацкий промисл, прядїльні і друкарні. Вистави в Льондонї, Медиолянї, Букарештї і Райхенберзї звернули увагу на австрийский промисл, специяльно на промисл ткацкий. Показує ся, що австрийский промисл ткацкий що раз більше старає ся здобути для себе нові торги. Треба надїяти ся, що здобувши тї торги, потрафить удержати ся. Деякі галузи промислу працюють під так користними услівями, яких доси не було. Сей живий розвій промислу причинив ся до підвисшеня платнї робітників, в наслїдок чого змогла ся консумция серед робітничого населеня, що безперечно причинить ся до суспільного спокою. Правительство старає ся також перенести розвій промислу до країв, де єго доси нема.

Найблизшим наслїдком сегорічної поправи відносин економічних було се, що по двох довгих, болючо відчутих перервах, державний буджет в 1905 роцї замкнув ся надвижкою. Наслїдком сеї санациї буде то, що о скілько Міністрови не поведе ся, неодна ініциятива буде мусїла бути обмежена, несден видаток счеркнений — в цїли удержаня буджетової рівноваги.

П. Міністер приступив до обговореня поодиноких відділів міністерств і вказував на більші видатки.

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 16-го жовтня 1906.

— **Відзначенє.** О. Касиян Куницкий, ц. к. войсковий курат і радник митрополитальної консисториї у Львові, одержав від Цїсаря золотий хрест заслуги з короною.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** перенесла в стан спочинку учителів: о. Юрия Стеткевича, гр.-кат. катехита в школї ім. Кордецкого у Львові, Марию Войковску в Богородчанах, Анну Пісецку в Заболотові, Стан. Куликовску в Мшанї долїшній і Володимиру Хромовску в Винограді; — вилучила громаду Заліщики старі зі шкільного округа в Заліщиках і з'орґанізувала 1-кл. школу в Заліщиках старих; — з'орґанізувала 1-кл. школи: в Полянах, Передмісхах, Стремени і Бесїдах (округ Жовква) і в Акреторах (окр. Печенїжин); — перемінила 1-кл. школи на 2-клясові: в Дорогові (окр. Станиславів), Вербіжи вижнім (окр. Коломия), в Забаві (окр. Бжеск) і в Добрянах (окр. Стрий); — признала безпроцентову позичку на будову школи громадї Чуква (окр. Самбір) в квотї 6.000 К.

— **Нова зелїзниця в Галичинї.** Комісия, зложена з відпоручників віденьскої ґенеральної інспекциї і виділу краєвого, зробила дня 12 с. м. першу пробну їзду на нововибудованім зелїзничім шляху з Тарнова до Щуцина над Вислою. Комісия позволила на відкритє правильного руху на згаданім шляху почавши від 15 жовтня с. р.

— **Нові ґімназиї.** В буджетї на рік 1907 суть позициї на три нові польскі ґімназиї в Галичинї, а іменно: на польску ґімназию в Теребовли, другу польску ґімназию в Перемишли замість філїї на Засяню і другу польску ґімназию в Станиславові. Ґімназия руска в Тернополи буде самостійна замість руских паралельок. На філїю рускої ґімназиї у Львові призначено в буджетї ричалт. Більше нових шкіл середних в Галичинї державний буджет на 1907 рік не предвиджує.

— **Цїла армія міскої служби.** Місто Ню-Йорк удержує своїм коштом тілько всїляких урядників і слуг міских, що они своїм числом майже дорівнують правильній армії Сполучених Держав, яка стоїть залогою в ріжних сторонах краю з виїмкою Аляски. Армія тота числить 45.000 мужа, а армія ню-йоркских урядників і робітників виносить так само 45.000. Тїй своїй армії виплачує місто 328 міліонів корон, підчас коли удержанє правильного войска коштує 358 міліонів корон. Знатоки ню-йоркских відносин кажуть, що тота сума видатків сталась би о половину менша, як би в управі міста був такий лад як потреба і коли би всї урядники тілько працювали, кілько повинні.

— **Винахідник револьвера др. Ширх** помер сими днями в Лянкастрі в північній Америцї. Перед 50 лїтами трудив ся він як спосібний механїк над уліпшенєм пістолєта і дійшов тим способом до винаходу револьвера. Але з того винаходу не мав він ніякої користи матеріяльної, між тим як підприємцї, що взяли ся до використованя єго винаходу, поробили великі гроші.

— **Велике жниво** мали львівскі злодїї передвчера в церкви сьв. Юра у Львові в нагоди сьвята Покрови Пр. Богородицї. В часї богослуженя ограбили іменно злодїї десять осіб, переважно селян, забравши у них ріжні суми. У одного селянина украли аж 90 корон. Ані одного злодія не удало ся зловити.

— **Шкарлятина в Льондонї.** З Льондона доносять: Пошесть шкарлятини прибрала ту великі розміри. Жертвою єї впало множество людий. Оногди було 150 нових занедужань. В льондоньских шпиталях находить ся тепер 4.700 осіб недужих на шкарлятину.

Крадїж старих монет. Капітанови краєвої оборони Йос. Брайтшедлєви в Ярославі украв невідомий доси виновник збірку старих монет, котрих вартість виносила кільканацять тисяч корон.

— **Звірский син.** В Мшанї коло Барґатова селянин Михайло Михайлишин убив в суботу сокирою свого вітця, також Михайла. Убийник утік, здає ся до Львова.

— **Песяче мясо.** Будапештеньска поліция викрила сими днями мясний склеп, де продавали собаче мясо. Властитель склепу виєвиював, що продав телятину, а що продавав свій товар дуже дешево, то тїшив ся дуже широким кругом клієнтів. Виновників арештовано.

— **Намірене самоубийство.** З Бродів доносять: Дня 13-го с. м. в саме полуднє підрізав собі горло вояк, котрий лише перед кількома днями вступив до служби. Доси ще жиє і єсть навіть надїя удержати єго дальше при житю. Причиною самоубийства має бути туга за домом і за своєю любкою.

— **Убийство.** З Ярослава доносять: Минувшого тиждня два паробки з Павлосева під Ярославом і один вояк кріпостної артилєриї убили в Павлосеві в суперечцї покликаного до войска новобранця.

— **Скажений пес.** З Пониковицї малої коло Бродів пишуть: Дня 5 с. м. приблукав ся до Пониковицї малої скажений пес і уганяючи по селї, покусав кілька псів і кільканайцятеро гусий, а крім того три пси двірскі. Зараз в перших дни появи того пса жандарм з Заболотець Вавчук пустив ся за ним в погоню.

— То добрий чоловік і заслужив на увільненє — замітив перший — я не залишу подрібно розповісти о тім директорови і маю пересьвідченє, що він одержить нагороду.

Ч. 486 був Алексій Лїнер, що був вже відсидїв пять лїт кари.

I.

При Писарскій улици.

— Купуєте камені чи ні?

— Менї видить ся, що они не богато варті — відповів запитаний, старий чоловік назвищем Бенно Гомер, з хитрими, малими очками.

— Питаю вас ще раз: хочете, чи не хочете? Менї спішить ся — повторив продаючий.

Оба мужчини сидїли у вузкій, брудній комнатї, перед ними на столї лежало кілька дорогих каменїв і перел.

Уважно поглянув старий ще раз на продаваний єму товар і сказав:

— Крім того одного диявмнта, я нічого більше не куплю; кілько жадаєте за те?

— Той камінь вартує пятьсот марок.

Ще довго торгували ся і спорили оба, заки погодили ся що до цїни, вкінци удало ся Гомерови купити диямант за досить низьку цїну. Правда, він поміг собі при тім досить звичайним у него обманьством, іменно аби продаючого пересьвідчити про якусь мниму хибу в камени, підложив незамітно під люпу инший, менше вартний диямант.

Ледве продавець відійшов, видобув старий куплену річ знов на сьвітло і сказав усьміхаючи ся:

— То купно не було зле!

Відтак сїв на крісло і почав оглядати свої скарби. Брав одну штуку диямантів за другою з лежачої перед ним купки і будучи добрим знатоком, оцїнював їх вартість. Оцїнка мусїла випасти на єго вдоволенє, бо на те вказувало єго урадуване лице.

Відтак почав камені розкладати на дві купки: на одну сторону клав ті, які гадав знов продати, на другу кілька особливо хороших і дорогоцїнних диямантів.

Комната, в котрій старий сидїв і бавив ся своїми скарбами, була — як вже сказано — брудна, вузка і дуже бідно уряджена. На підлозї лежав старий, видоптаний килим з потерганими кроями, стіл посеред комнати мав лиш три ноги, попід стїнами стояло кілька розгойданих крісел, печ була зимна, ні одна полумінь не оживлювала пустого простору. Старе бюрко доповнювало комнатну обставу, однако оно користно відбивало від прочих предметів, видко господар комнати звертав на него найбільшу увагу, бо було чисте і добре удержане.

Сам Бенно Гомер достроював ся цїлковито до вигляду своєї комнати.

Єго старий бурий сурдут був брудний, найбільші дїти були лиш з грубша позасилювані, на голові мав стару споловілу шапку, але она була за велика і заєдно пересувала ся на бік, так, що старий мусїв єї кождої хвилї поправляти.

Вже від тринайцятьох лїт старий займав ся збиранєм золота і инших дорогоцїнностий і єго неутомимій витреівалости удало ся — хоч як ми бачимо, він не був перебирчивий в своїх средствах — зібрати велике богатство. Де лиш міг, скуповував дорогоцїнности, не питаючи, звідки они і длячого їх продають єму.

До того, аби чим скорше прийти до богатства, відмавляв собі всякої, хочби й найменшої виголи.

Майже ще більше як гроші любив він диямакти; він не знав більшої розривки, милїйшої забавки, як перебирати свої скарби. І тепер був тою роботою так занятий, що не чув, як хтось до дверий стукав.

Аж коли другий раз двері затормосили ся, підвів голову:

— Хто там? — спитав з неохотою.

— Приношу вам обід — відповіла якась женщина воркотливим голосом. — То обідова пора...

(Дальше буде).

Дігнаний пес відвернув ся і ставувши на задних лабах хотів кинути ся на Вовчука. Однако жандарм не стративши холодної крови, всадив єму з блискавичною скоростию баґнет під ліву лопатку; роз'ярений пес почав гризти карабін. Тоді подав жандарм шаблю ідучому разом з ним п. Вільфартови, котрий кількома ударами в голову пса убив.

† **Померли:** О. Симеон Кизима, парох в Ганівцях, галицкого деканата, дня 14 с. м. в 44-ім році житя а 16-ім сьвященьства; — Альфред Дзиковский, купець і горожанин міста Львова, дня 12 с. м. в 56-ім році житя.

Чи не продає хто хати з городом в горах або на Підгірю близько ліса і ріки а почта в місци? Хоче купити емеритований учитель. Близша відомість у Поповича в Жовтанцях, почта в місци.

Телеґрами.

Відень 16 жовтня. В комісиї для реформи виборчої мають бути спірні справи полагоджені до четверга так, аби комісия взагалі могла свої наради скінчити ще сего тиждня.

Відень 16 жовтня. Neues Wiener Tagblatt доносить, що комісия реформи виборчої скінчить свої праці ще в сім тиждни, але на жаданє Поляків перед реформою виборчою прийде на дневний порядок палати справа удержавненя Північної зелізниці.

Білгород 16 жовтня. Сербске правительство вислало на руки посла Вуїча у Відни відповідь на послідну австро-угорску ноту. Та відповідь прийшла вчера до Відня. Зміст єї держить ся доси в тайні.

Неаполь 16 жовтня. В часі сильної бурі вилила з Везува струя горячого намулу в напрямі Торре дель Ґреко і знищила одну селяньску хату, причім погибли дві женщини.

Київ 16 жовтня. Від кількох днів відбувають ся тут ревізиї і арештованя. При ревізиї забирають недозволені часописи і книжки. При ул. Театральній арештовано двох братів Богацких, студента і офіцира. Найдено заборонені друки і почтовий рецепіс на одержані офіциром 35 пудів малоруских друків.

НАДІСЛАНЕ.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дітвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелі дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанїнова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-україньского письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р Подорож до краю Ліліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. І. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Копиский. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальської 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. І. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дївчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 дїях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлїйск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глібів Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл видїлових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с.— 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підв.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова.
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).